

ZBIÓR OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ

w powiecie Łukowskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 24.—mk.
Półrocznie 12.—mk.
Kwartalnie 6.—mk.

Zaprenumerować można

w Sekretarjacie Starostwa Łukowskiego
w Łukowie.

OGŁOSZENIA:

Za całą stronę 40 mk.
Za pół strony 20 mk.
Za ćwierć strony 10 mk.

TREŚĆ NUMERU:

- 375 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.
- 376 Rozporządzenie wykonawcze Ministra Aprowizacji wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, w przedmiocie postępowania karno-administracyjnego.
- 377 Instrukcja dla Komisarzy Rządowych w przedmiocie stosowania Ustawy z d. 2 sierpnia 1919 r. o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych. (Dziennik Praw № 64, p. 383).
- 378 Ogłoszenie dotyczące oddawania wszelkich części starej amunicji.
- 379 Wezwanie publiczne dotyczące wpłacenia podatku od handlu papierosami.
- 380 Obwieszczenie dotyczące rejestracji inwalidów cywilnych.
- 381 Ogłoszenie dotyczące zmiany nazwy Urzędu Powiatowego.
- 382 Ogłoszenie dotyczące skradzenia biletu na posiadanie broni palnej i paszportu.
- 383 Ogłoszenie dotyczące poszukiwania djetaryusza.
- 384 Ogłoszenie dotyczące zagubienia paszportu.

375

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.

§ 1.

Wysokość uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników wyznacza Wydział Powiatowy z tem jednak zastrzeżeniem, że uposażenie nie może być mniejsze od norm, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Wydział Powiatowy może uchwalić uposażenie przewyższające normy wymienione w § 2.

§ 2.

Roczne normy minimalnej pensji są następujące:

I. Dla pisarzy gminnych:

- a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — 3,600 mk.;
- b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — 4,800 mk.;
- c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 6,000 mk.;

II. Dla pomocników pisarzy gminnych:

- a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — 1,800 mk.;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — 2,400 mk.;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 3,000 mk.;

§ 3.

W gminach w których urzędnicy gminni pobierali dotąd uposażenie wyższe od norm wymienionych w § 2, nie może im ono być zmniejszone.

§ 4.

W urzędach gminnych powinno być zatrudnionych:

- a) w gminach z ludnością do 5,000 mieszkańców — przynajmniej 1 pisarz;
- b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców — przynajmniej 1 pisarz i 1 pomocnik;
- c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców — 1 pisarz i 2 pomocników.

§ 5.

Gminy obowiązane są dostarczać pisarzom gminnym mieszkania, światło i opał w naturze lub, za zgodą pisarza, wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Wysokość świadczeń w naturze lub równoważnika pieniężnego ustala Wydział Powiatowy.

§ 6.

Wydatki kancelaryjne, np. na materiały piśmienne, księgi biurowe, blankiety urzędowe, przedpłatę „Dziennika Ustaw“ i innych wydawnictw urzędowych, powinny być pokrywane z ogólnych funduszów gminy.

Wysokość odnośnej pozycji budżetu gminnego określa Wydział Powiatowy.

§ 7.

Pensje wypłaca pisarzom i ich pomocnikom Kasa gminna z funduszów gminnych miesięcznie z góry.

§ 8.

Pensje pracowników gminnych wypłacane w walucie innej, niż markowa, przelicza się po kursie ustanowionym dla pensji urzędników państwowych.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-go października 1919 roku.

Prezydent Ministrów:

(—) L. J. Padorowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

376

Rozporządzenie Wykonawcze

Ministra Apropowizacji, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych do ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 w przedmiocie postępowania karno-administracyjnego.

Na zasadzie art. 11-go ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 381) zarządza się jak następuje:

Art. 1.

Przeprowadzenie postępowania karno-administracyjnego oraz karanie w pierwszej instancji przekroczeń wymienionych w art. 9 ustawy z dn. 29 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 64 poz. 381) przekazuje się Powiatowym Komisarzom Rządowym, zaś na ziemiach b. zaboru austriackiego, Starostom.

Art. 2.

Powiatowe Komisje Apropowizacyjne wyznaczają z pomiędzy siebie 2-ch delegatów, których zadaniem będzie w imieniu Powiatowej Komisji Apropowizacyjnej wydawać opinię w wypadku przewidzianym ustępem końcowym art. 9 powołanej ustawy. Opinię przez nich wydaną należy dołączać do aktów dochodzenia karnego.

Art. 3.

W sprawach karnych, wynikających z przekroczeń powołanej ustawy, stosować należy obowiązujące przepisy o postępowaniu karno-administracyjnym z uwzględnieniem zmian, wskazanych w dalszych artykułach niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Rekursy wniesione przeciw wydanym w pierwszej instancji orzeczeniom karnym będą przedkładane bezpośrednio Ministrowi Apropowizacji, który je ostatecznie rozstrzyga.

Art. 5.

Art. 3 oraz ustęp 3 art. 17 obowiązującego dla ziem b. Królestwa Polskiego rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski”, Nr. 46) nie ma w wypadkach, niniejszem rozporządzeniem objętych, zastosowania.

Art. 6.

Przy wymiarze kary należy się kierować przepisem art. 9 ustawy z dnia 29 lipca 1919 r.

Art. 7.

W razie zgłoszenia przez ukaranego rekursu, wykonanie orzeczenia karnego musi być wstrzymane tylko w tym wypadku, o ile opinia wydelegowanych członków Komisji Apropowizacyjnej lub jednego z nich jest sprzeczną z orzeczeniem Powiatowego Komisarza Rządowego, względnie Starosty.

W wypadkach odnośnych, uchyla się stosowanie art. 14 rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski” Nr. 46), względnie ustępu 4, § 3 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3 kwietnia 1855 r. (Dz. Pr. P. Nr. 61).

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Apropowizacji:
w/z.

(—) Oskar Sobański.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1919 r.

377

Instrukcja

dla Komisarzy Rządowych w przedmiocie stosowania Ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o zabezpieczeniu sprzętu i zasiewów rolnych. (Dziennik Praw Nr. 64, p. 383).

Art. 1.

Karom, przewidzianym przez Ustawę, podlegają winni naruszenia prawnie istniejącej umowy, czy to ustnej, czy to piśmiennej, bez względu na to, w jaki sposób została ona zawarta. (Czy to przez Komisję Polubowną lub Rozjemczą, czy przez Inspektora Pracy, czy też w drodze dobrowolnej umowy).

Uwaga: Ustawa z dnia 28-go marca 1919 r. o załatwieniu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami i pracownikami rolnymi (Dziennik Praw Nr. 29, p. 251) została zastąpiona przez Ustawę z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 65, p. 394) w myśl art. 23 tejże Ustawy.

Art. 2.

Podlegające karze naruszenia umowy w myśl Ustawy stanowią:

a) ze strony pracowników: 1) niewykonanie czynności, dotyczących sprzętu ziemiopłodów i zasiewów rolnych, o ile nie zostało to spowodowane niewykonaniem warunków umowy przez pracodawców, 2) dokonanie czynów wbrew umowie, zmierzających do przeszkodzenia sprzętowi ziemiopłodów lub zasiewom rolnym;

b) ze strony pracodawców: 1) niewykonanie warunków umowy w stosunku do pracowników, którego skutkiem może być uzasadnione zaprzestanie przez nich pracy przy sprzęcie i zasiewach, po wyczerpaniu wszystkich środków, przewidzianych przez Ustawę z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 65, p. 394) dla załatwienia zatargu polubownie.

Art. 3.

Karze, przewidzianej w art. 2 Ustawy, podlegają wszyscy winni namawiania lub skłaniania do naruszeń umowy, przewidzianych w art. 2 niniejszej instrukcji — bez względu na to, jakimi środkami starają się tego dopiąć i bez względu na rezultaty tej ich działalności.

Art. 4.

Ustawa ma specjalnie na celu zapobieżenia strajkom rolnym na okres czasu do dnia 12 listopada 1919 r.

Stosownie do tego wysokość kary i jej rodzaj w stosunku do naruszających umowę w poszczególnych wypadkach winny być stosowane na następujących zasadach:

a) przy naruszeniach umów, dokonanych przez pojedynczych pracowników, lub przy naruszeniach, dokonanych przez pracodawców w stosunku do pojedynczych pracowników—kary winny być lżejsze. Jednakże przy wymierzaniu tych kar należy brać pod uwagę, jakie skutki mogły wywołać tego rodzaju naruszenia i czy nie mogły być one powodem fermentu, doprowadzającego do strajku; b) przy zbiorowych naruszeniach umów, czy to przez pracowników, czy też przez pracodawców, które mogą doprowadzić do zniszczenia sprzętu lub zasiewów—kary winny być stosowane z całą surowością, a więc: bezwzględny areszt lub wysokie grzywny.

Art. 5.

W razie wybuchu zbiorowego zaprzestania pracy w okresie czasu, przewidzianym w art. 6 Ustawy, Komisarze Rządowi zawiadamiają o tem niezwłocznie odnośnego Inspektora Pracy, względnie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 6.

W stosunku do osób, namawiających lub skłaniających do naruszeń umowy, Komisarze Rządowi winni przedsięwziąć jaknajenergiczniejsze środki w celu zapobieżenia skutkom, jakie może wywołać ich działalność.

Przy otrzymaniu wiadomości o takiej działalności, należy niezwłocznie i jaknajszybciej przeprowadzić dochodzenie i winnych ukarać.

Art. 7.

Dochodzenie w sprawach powyższych należy przeprowadzać w jaknajkrótszym czasie.

Art. 8.

Na zawiadomieniach o postanowieniach karnych winno być umieszczane dosłowne brzmienie art. 4 Ustawy. Skargi, podane na postanowienia karne, należy niezwłocznie, najpóźniej zaś w ciągu dni trzech od czasu ich złożenia, przesać do właściwej wyższej instancji.

Art. 9.

Wykonanie postanowień karnych winno następować niezwłocznie po ich orzeczeniu.

Art. 10.

Ustawa ma moc obowiązującą do dnia 12-go listopada 1919 r.

Art. 11.

Przepisy Ustawy winny być podane do wiadomości publicznej za pomocą obwieszczenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Józef Bek.

Warszawa, dnia 26 sierpnia 1919 r.

378

Ogłoszenie

dotyczące oddawania wszelkich części starej amunicji.

Dowództwo Generalne Okręgu Lubelskiego, na zasadzie rozkazu Ministerstwa Spraw Wojskowych, podaje do wiadomości, iż zwyczaj gromadzenia po domach prywatnych wszelkich części

zużytej amunicji jak łuski, zapalniki, pierścienie miedziane i t. p. i robienie z tych części najróżnorodniejszych przedmiotów zbytku (kałamarzy, przycisków, wazonów pod kwiaty i t. p.) staje się do pewnego stopnia karygodnym nałogiem. Wobec braku surowców w kraju i wobec tego, że stanowią one materiał obecnie bardzo drogi, przy zamówieniach tych części amunicji skarb polski wydaje krociowe sumy pieniężne, gdy tymczasem niektóre części zużytej amunicji, a zwłaszcza łuski do amunicji artyleryjskiej i karabinowej mogą być z powodzeniem wielokrotnie użyte, wobec czego przedstawiają dla państwa szczególnieją wartość nawet w stanie częściowego ich zdeformowania, gdyż poprawianie ich wymaga bardzo wielkiego nakładu pracy. Także i inne części amunicji jak zapalniki, pierścienie miedziane i t. p. stanowią ze względu na brak surowców w kraju materiał bardzo cenny i poszukiwany.

Zdarza się również, że w miejscach, w których najmniej można się spodziewać jak np. w tajni, w gnojowisku, po śmietnikach, między rozmaitemi rupieciami leżą i marnują się bezużytecznie wszelkiego rodzaju łuski artyleryjskie i t. p. części amunicji wtedy, gdy składy i warsztaty amunicyjne odczuwają ogromny brak tych części do skompletowania amunicji.

Przypisać to trzeba z jednej strony brakowi odpowiedniego uświadomienia tak wśród ludności, jakoteż i w wojsku, że obowiązkiem jest szanować dobro narodowe i w miarę sił przyczynić się do jaknajprędzszego wykorzystania co może się nadawać do użytku wojska, a zatem wszelkie takie przedmioty zbierać i odsyłać do najbliższych władz państwowych, z drugiej zaś strony miarodajne instytucje wojskowe również nie czynią nic, aby gospodarzenie tym dobrem państwowem dokonywało się w sposób jaknajracjonalniejszy.

Wobec tego zarządzam, że wszelkie części amunicji, jak łuski do amunicji artyleryjskiej i karabinowej, zapalniki, pierścienie miedziane, całe pociski i odłamki pocisków, tudzież wszelkie inne części amunicji i broni z powodu iż stanowią własność Zarządu Wojskowego mają być odnośzone przez miejscową ludność do odnośnych magistratów, urzędów gminnych, lub żandarmerji.

Przechowywanie i gromadzenie tych przedmiotów w domach prywatnych i wykonywanie z nich przedmiotów zbytku, jest stanowczo wzbronione i w razie ujawnienia będzie surowo karane na mocy dekretu o sekwestrze surowców, półfabrykatów i towarów z dnia 23. XI 1918 r.

Zwłaszcza po miastach należy zorganizować odpowiednio i racjonalnie zbiórkę tego materiału i bezzwłoczne odsyłanie do posterunku żandarmerji.

Apeluje się do ogółu społeczeństwa by zechciało wziąć pod uwagę wyżej wspomniany rozkaz Ministerstwa Spraw Wojskowych i dobrowolnie w pełnym poczuciu obowiązku patriotycznego i w jaknajszybszym czasie zwracało się do wymienionych punktów z posiadanymi częściami dawnej amunicji, gdyż w przeciwnym razie rząd zmuszony będzie zarządzić rozkazy rekwizycji.

Luków, dnia 5 września 1919 r. L. 987/III.

Starosta

w/z.

(—) Pangłisz.

379

Wezwanie publiczne

dotyczące wpłacenia podatku od handlu papierosami.

Stosownie do rozporządzenia Dyrekcji Monopolu tytoniowego z dnia 19-go lipca r. b. № 5717/19 i na zasadzie art. 919 i 923 Zbioru Praw o akcyzach, wzywa się wszystkie osoby, zamieszkałe w obrębie pow. Łukowskiego, posiadające koncesje (pozwolenia) na prawo handlu papierosami, aby w terminie 7-io dniowym od dnia ogłoszenia tego wezwania wpłaciły do Łukowskiej Kasy Powiatowej sumę 16 mk. 20 fen. (wraznie marek szesnaście 20 fen.) tytułem patentu akcyzowego za rok bieżący.

Osoby uchylające się od uiszczenia powyższej opłaty dodatkowej karane będą grzywną pieniężną.

Łuków, dnia 5 września 1919 r.

p. o. Inspektora Skarbowego na pow. Łukowski

J. Gracki.

380

Obwieszczenie

dotyczące rejestracji inwalidów cywilnych.

Niniejszym obwieszcza się, że dnia 31 sierpnia rozpoczyna się przy Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy rejestracja inwalidów cywilnych w Siedlcach, ul. Florjańska 2.

Rejestracja ta, mająca na celu organizowanie opieki państwowej nad inwalidami cywilnymi, obejmuje:

1) Cywilnych inwalidów wojny ubiegłej t. j. osoby niewojskowe, które doznały uszkodzenia na zdrowiu na skutek bezpośrednich działań wojennych, lub zarządzeń władz wojskowych.

2) Inwalidów pracy t. j. pracowników najemnych, którzy zostali poszkodowani na zdrowiu na skutek wypadków nieszczęśliwych przy pracy, lub w związku z pracą.

3) Najbliższe rodziny pozostałe po tych inwalidach.

Dla zarejestrowania się inwalidzi cywilni, względnie rodziny pozostałe po nich, winni są zgłosić się osobiście lub przez osoby do tego upoważnione do najbliższego ze względu na miejsce zamieszkania Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy z dokumentami osobistymi oraz dotyczącymi ich stanu materialnego i wypadków, które spowodowały uszkodzenia na zdrowiu, potwierdzonymi przez odnośne władze państwowe, względnie samorządowe.

Inwalidzi wojenni są z rejestracji bezwarunkowo wykluczeni.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej:

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1919 r.

381

Ogłoszenie

dotyczące zmiany nazwy Urzędu Powiatowego.

Z dniem 1 września nazwa Urzędu Powiatowego została zmienioną na „Starostwo“ zaś Powiatowego Komisarza Rządowego na „Starostę“, co niniejszem podaję do ogólnej wiadomości z tem, że odtąd w korespondencji należy używać tych nazw.

Starosta Łopuski.

Łuków, dnia 10. IX. 1919.

682

Ogłoszenie

dotyczące skradzenia biletu na posiadanie broni palnej i paszportu.

Franciszkowi Sokołowskiemu, mieszkańcowi wsi Zamek gminy Tuchowicz, w dniu 18 sierpnia r. b. w Warszawie na dworcu Brzeskim skradziono bilet Nr. 147, wydany przez Urząd Policji, na prawo posiadania broni palnej, oraz paszport wydany przez b. władze okupacyjne.

Paszport i bilet na broń unieważniam, oraz ostrzegam przed nadużyciami.

Łuków, dnia 3 września 1919 r.

Naczelnik Policji

(—) B. Strzypiński.

383

Ogłoszenie

dotyczące poszukiwania djetarjusza.

Do Komisarjatu Ziemskiego w Łukowie poszukuję od zaraz djetarjusza (14 mk. dziennie). Warunki przyjęcia: 4-o klasowe wykształcenie, wiek nie mniej lat 25-ciu, nieposzlakowana przeszłość i znajomość prowadzenia kancelarji. Po zadawalającym przejściu okresu próbnego (1-en miesiąc) djetarjusz zostanie przedstawiony na Urzędnika Państwowego z pensją miesięczną około mk. 600.

Komisarz Ziemiński

w z. Miernicki.

384

Ogłoszenie

dotyczące zagubienia paszportu.

Patent, wydany przez inspektorat Skarbowy Łukowski na sklep spożywczy za Nr 302/1719, został zagubiony, o czem zawiadamia mieszkaniec wsi Jedlanka, gm. Tuchowicz, Łukowskiego pow. Hersz Rudy.

Łuków, dnia 5 września 1919 r. L. 1016/III.